

Nieuwsbrief juni 2006

Marinel Peperkamp is op projectbezoek in Sri Lanka geweest. Zij schrijft ons het volgende:

Zes weken op bezoek en aan het werk

Vanaf eind januari tot in begin maart heb ik, dankzij een gulle sponsor, onze projecten in Sri Lanka kunnen bezoeken. Ik heb daar samen met twee reisgenoten als vrijwilliger gewerkt in de twee tehuizen voor de opvang van gehandicapten, één week in Supem Uyana en vijf weken in Daya Mina, de dagopvang in Colombo. In de komende tijd zullen wij in het bestuur van de Stichting mijn ervaringen en de gesprekken met al die mensen die in Sri Lanka betrokken zijn bij de opvang van gehandicapten en bij andere projecten natuurlijk bespreken. Er is veel informatie verzameld die wij zullen gebruiken bij de keuzes voor onze projecten waarvoor wij uw steun en die van anderen zullen vragen. In dit stuk geef ik vooral een persoonlijke impressie van die zes mooie, maar ook zware weken. Ik hoop u hiermee een beeld te geven van wat er ook met uw steun gedaan wordt.

De Stichting Daya Mina is op zoek naar vaste sponsors, die eens per kwartaal of per jaar een bedrag aan ons overmaken. Vaste sponsors ontvangen van de Stichting van tijd tot tijd een Nieuwsbrief, met daarin informatie over onze projecten. Ook een eenmalige bijdrage is welkom.

*Voor meer inlichtingen kunt u zich wenden tot:
Stichting Daya Mina*

*Voorzitter: M. Peperkamp
Liemersallee 4
6931 TM Westervoort
026-3114017*

*Secretaris: A. Noorlander
Rozenstraat 64
6942 WK Didam
0316-226605*

*Postgiro 7743688
Ingeschreven bij de KvK,
nr. 09098189
Statuten zijn op aanvraag
verkrijgbaar.*

Daya Mina

Onze aankomst in Daya Mina, in een van de wijken van Colombo, viel op een bijzonder geschikt moment. Zuster Anastasia, die dit centrum voor dagopvang voor gehandicapten als mede initiatiefnemer heeft opgezet, was net enkele weken daarvoor teruggekeerd uit Brussel. Daar heeft zij 6 jaar gewerkt als secretaris van de Congregatie "Sisters of Charity".

Ik had al eerder met haar contact gehad in Brussel en zij had al aangegeven dat er veel verbeteringen nodig waren in organisatie en structuur van de opvang in Daya Mina. Er zijn te weinig middelen beschikbaar voor alles wat nodig is, de verhouding tussen het management en de staf is niet goed (het lijkt de Nederlandse zorg wel) en er is de laatste jaren te weinig onderhoud aan het gebouw gepleegd.

We merkten al vlug dat er een neerwaartse spiraal dreigt te ontstaan. Omdat er niet genoeg geld is voor personeel, vertrekken medewerkers. Omdat er minder medewerkers zijn wordt er minder met de pupillen aan handvaardigheid gewerkt. Omdat er minder aan handvaardigheid wordt gewerkt, zijn er minder producten voor de verkoop. Hierdoor zijn er minder inkomsten, dus is er minder geld voor personeel en dan is de cirkel rond.

Zoals gezegd zijn we vijf weken in Daya Mina aan de slag geweest. We hebben samen met Anastasia van alles in gang kunnen zetten. In gesprekken met de staf hebben wij met hen nieuwe ideeën ontwikkeld over verbetering van de aanpak van de kinderen en over versterken van de werving van vrijwilligers. Samen hebben we bedacht hoe er zeep gemaakt kan worden voor de verkoop. Maar natuurlijk hebben wij ook gewone praktische dingen gedaan zoals het schilderen van een deel van het gebouw. Ik heb mij ook beziggehouden met de grootste probleemgevallen onder de kinderen, later in dit verslag hierover meer.

Supem Uyana

De situatie in Supem Uyana, ons andere tehuis in het zuiden van Sri Lanka, was heel anders dan in Daya Mina. De verschillen waren heel groot. De efficiënte manier waarop dit huis gerund wordt is een plezier om mee te maken. Vanuit onze Nederlandse stichting hebben we de laatste jaren diverse projecten gefinancierd, zoals de aanleg van een nieuwe vloer, de bouw van slaapruimten en het opknappen van gebouwen.

Zuster Rose Marina, het hoofd van de organisatie, is met de relatief weinig middelen heel creatief omgegaan en alles ziet er geweldig uit. Ook het onderwijsprogramma loopt perfect en de onderlinge sfeer is prettig. Vorig jaar is op het laatste braakliggende perceel kaneel geplant, er zijn nu in totaal 8 acres met kaneelbomen. Over enkele jaren zal de opbrengst van de kaneelooft voldoende opbrengen om het tehuis financieel nagenoeg onafhankelijk van giften te laten zijn. Er worden kokosnoten verbouwd voor de verkoop en er worden varkens, koeien en kippen gehouden. Diefstal is de laatste tijd het grootste probleem. Er worden met enige regelmaat 's nachts vooral kleinvee en kokosnoten gestolen.

Verschillen

Natuurlijk is de begeleiding van de pupillen in Supem Uyana relatief makkelijker dan in Daya Mina. De kinderen komen op jongere leeftijd in Supem en er kan meer zorg en begeleiding gegeven worden omdat ze er intern verblijven, ook in de weekends. In Daya Mina worden de pupillen maximaal 30 uur per week in de dagopvang opgevangen, de meeste pupillen komen niet elke dag. De ouders of verzorgers houden de pupillen wel eens een dagje thuis. Dat alles speelt niet in Supem Uyana.

Probleem

De grootste belemmering voor een goede en succesvolle opvang binnen Daya Mina is toch de leeftijd waarop de kinderen voor het eerst naar Daya Mina komen. Zo is er Jacky, een meisje van 16, zij komt sinds 2 jaar naar Daya Mina. Zij kwam direct na onze aankomst op ons af en vroeg ons in goed Engels hoe het met ons ging en hoe we heten. Maar daarmee waren haar mogelijkheden ook uitgeput. Ze repeteert voortdurend dezelfde zinnen. Duidelijk is dat zij thuis erg verwend wordt. Zij kan nauwelijks lopen. Haar van huis uit meegegeven lunch bestaat uit een paar plakken cake of iets anders ongezonds. Zij is te dik en erg kortademig. De ouders staan niet toe dat zij meedoet aan gymnastiekoefeningen. Jacky kan niet tekenen of handwerken, zij kan ook niet lezen. Het gevolg is dat de docenten eigenlijk niet weten wat ze met haar aan moeten. Jacky staat dus een groot deel van de tijd aan de kant. Gelukkig konden wij na enkele weken intensief met haar bezig te zijn geweest een vooruitgang vaststellen, zij liep en ook nog hard.

Een ander voorbeeld van een moeilijke situatie is Nami. Hij is onder andere autistisch, 27 jaar oud en hij heeft nog nooit enige begeleiding gehad. Tot voor kort woonde hij op de Malediven. Sinds 2 maanden bezoekt hij Daya Mina en staat hele ochtenden voor zich uit te staren. Hij wordt wel heel blij van muziek, maar kan niet meer dan zijn bovenlichaam licht bewegen. Maar in die enkele maanden in Daya Mina heeft hij al wel geleerd om zelf te eten.

En er waren nog meer kinderen zoals Jacky en Nami. Ik heb minstens 5 kinderen ontmoet, die in feite een één op één begeleiding nodig hebben. Die begeleiding is er niet en er is ook geen geld voor.

Het beeld

Het werk in Supem Uyana is goed georganiseerd, de faciliteiten zijn op orde en er is, zoals de situatie nu is, geen steun vanuit onze Stichting nodig. Rond Daya Mina moet veel gebeuren en kunnen we enkele projecten zeker oppakken. Maar om dat te kunnen doen moet er in de organisatie van het werk wel wat veranderen. Het huis wordt nu geleid door drie zusters gezamenlijk. Hoewel zij alle drie goed opgeleid zijn, blijken zij niet tegen deze zware taak opgewassen te zijn. Met Anastasia is afgesproken dat er verandering komt in de leiding. We hebben inmiddels bericht gekregen uit Sri Lanka dat er een en ander aan veranderingen in gang gezet is. Het wegwerken van het achterstallig onderhoud van het gebouw is in april gestart. Als het gebouw op orde is, zijn er niet voortdurend middelen nodig om noodreparaties te plegen. Er komt dan geld vrij voor inhoudelijke en belangrijkere zaken. Er zijn sinds kort ook 5 vrijwilligers actief. Zij gaan helpen bij de begeleiding van de kinderen, met name op het gebied van handenarbeid, waardoor er weer meer producten voor de verkoop zijn. Iemand gaat zich bezighouden met zeepjes maken, ook voor de verkoop. Met die verkoop krijgt Daya Mina ook weer de plaats in de gemeenschap terug. De huren komen in het winkeltje hii wijze van spreken

De ideeën

De gesprekken en de ervaringen zijn de basis voor de volgende ideeën over concrete ondersteuning door ons in Nederland.

- De aankoop van een pad, dat nu tussen de 2 gebouwen loopt. Wanneer dit pad eigendom wordt van Daya Mina, is de ruimte tussen de gebouwen geschikt als terrein voor gymnastiek en sport, zoals hardlopen. Dat gebeurt nu op de openbare weg (een hellende weg) wat gevaarlijke taferelen oplevert.
- Het herstel van de vensters in de sectie “begeleid zelfstandig leren wonen”. Hier verblijft een aantal kinderen permanent. Er zijn 2 grote open vensters zonder een afsluiting, met alleen een grofmazig rooster. Uit eigen ervaring weten we dat bij een flinke onweersbui de hele ruimte flink nat regent, inclusief de keuken annex woonkamer, met alles wat zich erin bevindt. Een situatie die relatief makkelijk verbeterd kan worden door het aanbrengen van bijvoorbeeld glas of schuifpanelen.
- In datzelfde gedeelte van Daya Mina blijkt het door een constructiefout niet mogelijk om de douche te gebruiken. Aanvoer en afvoer zullen gerepareerd moeten worden.
- Van een heel andere orde is het volgende heel mooie project voor de iets langere termijn. In Sri Lanka ontstaat nu ook de behoefte aan huizen, waar gehandicapten begeleid zelfstandig kunnen wonen of hun oude dag door kunnen brengen. Het wordt steeds minder vanzelfsprekend dat een gehandicapte tot op hoge leeftijd bij familie kan wonen. Dit thuis blijven wonen wordt ook steeds vaker als niet altijd wenselijk beschouwd. Diegenen, die een aantal jaren scholing in de dagopvang hebben gekregen, ontwikkelen zich en de familie ontwikkelt niet altijd mee. Zo hebben we inmiddels schrijnende gevallen gezien van gehandicapten, die weer thuis gingen wonen en volledig teruggevallen zijn in oude gedragspatronen. En er is nog steeds niet voldoende opvang om te voorzien in een levenslange opvang. Bij Daya Mina en een aantal andere projecten die we bezochten bleek dus behoefte te bestaan aan huizen voor begeleid zelfstandig wonen. In de straat, waaraan Daya Mina gevestigd is, zullen binnen niet al te lange tijd enkele huizen vrijkomen die qua ligging en bouw hiervoor uitermate geschikt zijn. Wij willen ons graag in gaan zetten om dit project te realiseren.

Tot slot

Ik heb uit de gesprekken met Anastasia en anderen alle vertrouwen gekregen dat er vernieuwd zal worden en dat die vernieuwing in de toekomst zal worden voortgezet. De plannen voor de toekomst zijn mooi en spreken mij bijzonder aan. Het was dankbaar werken met de pupillen: ze zijn zo lief en warm. Ik heb er veel van geleerd en genoten van onze tijd met hen. Het afscheid was ontroerend.

Mijn tijd in Sri Lanka is omgevlogen, de ervaringen zijn intensief, het was niet altijd makkelijk. Maar ik heb veel inspiratie opgedaan om verder te gaan met ons werk in de Stichting Daya Mina en hoop met mijn impressie ook u te inspireren om uw steun voort te zetten.

Marinel Peperkamp

Noot:

Als u mijn eerdere vanuit Sri Lanka gestuurde reisverslagen niet hebt ontvangen en u wilt deze alsnog lezen: laat mij dat via e-mail (m.peperkamp@thepe.nl) of telefoon (026-3114017) even weten en ik stuur ze u alsnog toe.